

[Agerschou]

Det er to konkrete ting i forbindelse med det her lovforslag.

Noget andet er, at de pågældende familier også bliver ramt af alle de andre ulykker, regeringen vælter ned over dem. Som eksempel kan jeg nævne en kommune, der i går oplyste mig om, at den havde familier, der var berettigede til ungdomsydelse til deres barn under de nuværende forhold, og som havde et andet barn i daginstitution. Alene på grund af den øgede kommuneskat, den forøgede forældrebetaling i daginstitution og tabet af ungdomsydelsen vil de have 1.700 kr. mindre om måneden, og dertil kommer som sagt alle de andre ulykker, regeringen vil vælte ned over de pågældende familier.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan berolige den nye socialminister med, at jeg ikke er spor frustreret. Det vil jeg helt overlade til venstre og de konservative i disse sager. Jeg gad egentlig vide, hvordan man har det som konservativ ordfører i dag ved at stå her og holde en tale, som i og for sig lige så godt kunne have været skrevet af fru Ritt Bjerregaard i 1980. Det må dog være morsomt, det må være interessant for dem, der læser politisk historie.

Der er én ting, jeg godt vil sige om ungdomsydelsen, men tiden tillod det ikke før. Det er jo en besværlig ydelse. Vi har altid fået at vide, at den er besværlig at administrere, og at den administreres meget forskelligt osv., og at man derfor er interesseret i at finde noget andet. Men jeg er ikke rigtig tilfreds med, at det blot skulle være kontanthjælp. Jeg tror faktisk, at selv om vi ikke er inde på retsprincipper og sådan noget på andre områder, måtte vi nok kunne finde nogle bedre måder at sikre de familier på, hvor der er to forældre, og hvor der er børn i den alder.

Det undrer mig egentlig, at der ikke i denne sammenhæng har været en eller anden venstremand, der har fortalt, hvor utilfreds man var, da vi i sin tid indførte socialindkomsten, og hvilken betydning det fik for landbofamilier. Det ved vi, der havde ansvaret for det, meget vel. Det har ramt hårdt og ramt forkert nogle steder. Nu har man simpelt hen fjernet ungdomsydelsen, og hvem havde glæde af den? Ja, det havde lavindkomstgrupperne på landet, nogle familier,

der meget ofte var henvist til at sende deres børn langt væk til skoler og gymnasier. Om dem kan man ikke bare komme og sige, at de kan søge kontanthjælp; det er ikke sikkert, at de kan få det, og man kan ikke bare komme og sige, at de dér mennesker og de dér børn bare kan tage noget arbejde, hvis de er på skole i en helt fremmed by.

Jeg vil slutte med at sige til socialministeren: jeg håber, at socialministeren lagde meget mærke til, hvad det var, der skete her. Han fik et tilsagn fra det største oppositionsparti om at være med til nogle konstruktive besparelser. Det mindes jeg ikke at socialdemokratiske ministre tidligere har fået, mens jeg har siddet som socialpolitisk ordfører. Det synes jeg ministeren skulle notere sig som en sejr. Det tyder på, at der alligevel er sket et eller andet nyt herinde, hvor det så er sket.

Vi er nødt til at lave en langsigtet politik på det her område. Det kan ikke hjælpe at komme med de samme standard svar om, at det vil vi alle sammen gerne være med til, men at det er der ikke tid til lige nu. Ja men det er det, venstre og de konservative i årevis har kritiseret socialdemokraterne for. Hvad mener man med, at nu vil man en ny politik? Vi troede faktisk, at I mente noget med det. Det var en af grundene til, at vi pegede på en konservativ statsminister.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Hvis fru Aase Olesen synes, at min tale mindede om en, fru Ritt Bjerregaard eventuelt kunne have skrevet i 1980 – jeg er ikke klar over, om jeg skal opfatte det som en kompliment eller det modsatte – så kan jeg kun håbe på, at den tilslutning, som fru Aase Olesens parti i sin tid jo altid gav fru Ritt Bjerregaard og hendes parti, må blive overført til den nuværende regering.

Tinning (VS):

Blot nogle korte bemærkninger.

Den ene er rettet direkte til socialministeren og går mest ud på at orientere socialministeren om, at der er en ret stor ungdomsarbejdsløshed i Danmark i dag og har været det i nogle år. Jeg siger det, fordi socialministeren jo mente, at selvfølgelig var det, når man nu skulle spare, socialt rimeligt at gøre